

Brüsszel, 2012.10.9.
COM(2012) 579 final

2012/0282 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

**az uniós halászhajók egyes mélytengeri halállományokra vonatkozó halászati
lehetőségeinek a 2013. és 2014. évre történő meghatározásáról**

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A javaslat okai és céljai

A mélytengeri halállományok a kontinentális talapzat fő halászati területein kívül eső vizekből kifogott állományok. A kontinentális lejtő mentén, illetve fenékhegyek környékén élnek. E fajok többsége lassú növekedésű és hosszú életű, ezért a halászati tevékenység kifejezetten veszélyezteti őket. A halászattal szembeni sérülékenyséjük mérlegelésekor azt is figyelembe kell venni, hogy – különösen ívás idején – halászhatók-e helyi csoportosulásaik. Itt példaként említhetők az atlanti tükörhal, a kék menyhal és a tízujjú nyálkásfejűhalak.

A halászat korlátozásának hiánya a mélytengeri fajok halászatában – minden vadon élő halállomány halászatához hasonlóan – ahhoz vezet, hogy a halászati vállalkozások versengenek egymással a szabadon hozzáférhető erőforrás teljes kiaknázásában, kellő tekintet nélkül a fenntartható mértékű halászatra. Egyes mélytengeri fajok esetében egyértelműen ez volt a helyzet azt megelőzően, hogy az Európai Unió 2003-ban megkezdte a mélytengeri halászat szabályozását. Példának okáért a kereskedelmi szempontból értékes atlanti tükörhal északnyugati állománya kimerítettnek tekinthető, csakúgy mint a nagyszemű vörösdurbincs állománya a Vizcayai-öbölben. A halászati tevékenység korlátozása ezért nélkülözhetetlen intézkedés, amely a halászok bevételekiesésének megelőzésére és a halászatnak a hosszú távon magas hozamot biztosító gazdálkodáshoz való igazítására irányul, valamint arra, hogy csökkenteni lehessen az ökoszisztémát és az élelmiszerhálót a halpopuláció-méret hirtelen változása miatt érő káros hatásokat. A mélytengeri fajok tekintetében a szakpolitikai szintű beavatkozás azért különösen fontos, mert a lassan növekvő állományok kimerítése esetén a populáció helyreállása rendkívül sok időt vehet igénybe, vagy adott esetben meg sem történik.

A Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) két évente alapos áttekintést nyújt a mélytengeri halállományok biológiai helyzetéről. Az utolsó ilyen szakvéleményt 2012 júniusában bocsátotta ki. A halászati lehetőségek megállapítására vonatkozó jelenlegi javaslat a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) által az ICES munkája nyomán 2012 júliusában elvégzett további vizsgálaton alapszik. Ez a vizsgálat képezi a mélytengeri állományokra vonatkozó halászati lehetőségek rögzítésének kiindulópontját, összhangban a 2371/2002/EK tanácsi rendelet 2. cikke (2) bekezdésének b) pontjában előírt azon elvvel, amely szerint a közös halászati politika keretében a döntéshozatali folyamatnak kellő időben eredményeket hozó, megbízható tudományos szakvéleményeken kell alapulnia.

A Bizottság ezért bevezette azt a gyakorlatot, hogy a halászati lehetőségek megállapítására vonatkozó rendeletjavaslatok előterjesztését a vonatkozó tudományos szakvélemények megjelenése szerint ütemezi. Ezen túlmenően a Bizottság értékelte a mélytengeri állományok halászatára vonatkozó általános hozzáférési rendszer (nevezetesen a mélytengeri állományok halászatára vonatkozó különleges hozzáférési követelmények és kapcsolódó feltételek megállapításáról szóló, 2002. december 16-i 2347/2002/EK tanácsi rendelet¹) hatékonyságát, és egy hatásvizsgálat keretében – többek között egy széles körű konzultáció lefolytatásával – áttekintette a szóban forgó rendszer megszilárdítására kínálkozó lehetőségeket. Ennek alapján a Bizottság 2012. július 19-én javaslatot terjesztett elő a hozzáférési rendszer felülvizsgálatára vonatkozóan. A dokumentumban a Bizottság szigorúbb engedélyezési rendszer bevezetését és

¹ HL L 351., 2002.12.28., 6. o.

azon halászeszközök – nevezetesen a fenékvonóhálók és a fenéken rögzített kopoltyúhálók – fokozatos kivonását javasolja, amelyekkel a mélytengeri fajok halászata kevésbé fenntartható. A Bizottság emellett konkrét követelmények bevezetését javasolta a mélytengeri állományok halászatára vonatkozó adatok gyűjtését illetően.

Háttér-információk

A mélytengeri állományok halászatát az Európai Unió 2003 óta szabályozza a teljes kifogható mennyiségek (TAC) és az Atlanti-óceán északi részén alkalmazható halászati erő kifejtés meghatározása révén. A mélytengeri halállományokra vonatkozó 2011-es és 2012-es halászati lehetőségeket az uniós hajók egyes mélytengeri halfajok állományaira vonatkozó halászati lehetőségeinek a 2011. és 2012. évre történő meghatározásáról szóló, 2010. december 13-i 1225/2010/EU tanácsi rendelet² határozta meg. Az e javaslat tárgyát képező mélytengeri állományokról rendelkezésre álló ismeretek – két kivételtől eltekintve – sem a populációméret, sem a halászati mortalitás tekintetében nem teszik lehetővé a kutatók számára az állományok állapotának teljes körű értékelését. Ennek számos oka van: a kérdéses fajok gyakran hosszú életűek és lassú növekedésűek, ami rendkívül megnehezíti az adott állomány korcsoportok szerinti tanulmányozását, valamint a kifogott egyedek hossza vagy a zsákmány korszerkezete alapján annak felmérését, hogy a halászat milyen hatást gyakorolt az állományra. Nem ismert az állományok fiatal egyedekkel való pótlódásának gyakorisága. Az állományok nagy elterjedési területükön olyan mélységekben fordulnak elő, amelyek gyakorlati okokból nehezen vizsgálhatók. Ezen állományok csekély kereskedelmi értéke miatt gyakran nem állnak rendelkezésre tudományos adatok, illetve azok nem fedik le az elterjedési terület egészét. A halászati tevékenységek e fajokra csak részben irányulnak, és egyes tevékenységek viszonylag új keletűek.

E nehézségek ellenére az ICES által 2012 júniusában és a HTMGB által 2012 júliusában kibocsátott tudományos szakvélemény előrelépést jelent különösen a legnagyobb halászati lehetőségeket biztosító állományok vonatkozásában. A gránátoshal fő állománya esetében lehetséges volt megállapítani azokat halászható mennyiségeket, amelyek – ha betartják őket – az állománynál a legnagyobb fenntartható hozamot biztosító populációméretet fogják eredményezni. Egy másik fontos faj, a fekete abroncshal esetében a szakvélemény – jóllehet tendenciák, nem pedig az állomány állapotának teljes körű értékelése alapján – pontos adatokkal határozza meg, miként valósítható meg 2015-re a legnagyobb fenntartható hozam szerinti halászat. Így egyértelmű gazdálkodási célok tűzhetők ki, amelyek ezen állományok hosszú távú fenntartható hasznosításának alapját képezhetik.

A halászati lehetőségek rögzítése és elosztása az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik. Az élő vízi erőforrások fenntartható kiaknázására vonatkozó kötelezettséget a 2371/2002/EK rendelet 2. cikke állapítja meg. Az említett halászati lehetőségeket a nemzetközi megállapodásokkal összhangban kell megállapítani, többek között a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló, 1995. évi ENSZ-megállapodásnak (a továbbiakban: a halállományokról szóló 1995. évi ENSZ-megállapodás) megfelelően. A szabályozó hatóságnak különösen elővigyázatosnak kell lennie olyankor, amikor az információk bizonytalanok, nem megbízhatók vagy pontatlanok. A halállományokról szóló 1995. évi ENSZ-megállapodás 6. cikkének (2) bekezdése értelmében a megfelelő tudományos információk hiányára nem lehet hivatkozni a védelmi és gazdálkodási intézkedések elhalasztásának vagy elmulasztásának okaként.

² HL L 336., 2010.12.21., 1. o.

Az e javaslatban előterjesztett TAC-kiigazítások összhangban vannak a tudományos szakvéleményekben megfogalmazott iránymutatásokkal, és tükrözik a halállományokról szóló 1995. évi ENSZ-megállapodásban megállapított gazdálkodási elveket és a 2008. évi, a nyílt tengeren folytatott mélytengeri halászat kezelésére vonatkozó nemzetközi ENSZ FAO-iránymutatásokat; utóbbiakat az ENSZ Közgyűlése több egymást követő határozattal megerősítette (2007-ben a 61/105. sz. határozattal, 2009-ben a 64/72. sz. határozattal és legutóbb 2011-ben a 66/231. sz. határozattal).

Habár bizonyos mélytengeri fajokat más országok is halásznak, különösen Norvégia, Izland, a Feröer szigetek és Oroszország, és noha az említett nemzetekkel (illetve amennyiben ezek az állományok nemzetközi vizekben fordulnak elő, az Északkelet-atlanti Halászati Bizottság [NEAFC] keretében) törekedni kell a megállapodásra és az összehangolt gazdálkodási intézkedések kidolgozására, a szóban forgó megállapodások megkötéséig az uniós hajókra vonatkozóan szükséges bevezetni egyoldalú intézkedéseket azért, hogy a szabályozatlan halászat fentiekben ismertetett káros következményei elkerülhetők legyenek.

Meglévő rendelkezések a javaslat által érintett területen

A javaslat által szabályozott területen a meglévő rendelkezéseket az 1225/2010/EU tanácsi rendelet állapítja meg, amely 2012. december 31-ig alkalmazandó. Az említett rendelkezések kapcsolódnak a már említett 2347/2002/EK tanácsi rendelethez, amelynek I. melléklete felsorolja azokat a kereskedelmi szempontból értékes mélytengeri fajokat, amelyekre vonatkozóan a Bizottság fogási korlátozásokat tervez bevezetni.

Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel

A javasolt intézkedések a közös halászati politika célkitűzéseivel és szabályaival összhangban kerültek kidolgozásra, és összeegyeztethetők az Unió fenntartható fejlődési politikájával.

2. AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK EREDMÉNYEI ÉS HATÁSVIZSGÁLATOK

Konzultáció az érdekelttekkel

A konzultáció módja, a legfontosabb célterületek és a válaszadók köre

A javaslat a 2013. évi halászati lehetőségekre vonatkozó konzultációról szóló bizottsági közleményben (COM(2012) 278 végleges) megfogalmazott elvek és iránymutatások alapján került kidolgozásra. A közleményben a Bizottság kifejti nézeteit és szándékait az egyes állományokra vonatkozóan a 2013. évre javasolt halászati lehetőségekkel kapcsolatban. Mint ahogyan azt a cím is jelzi, a Bizottság az említett közlemény alapján széles körű egyeztetést folytat az érdekelttekkel, a civil társadalom képviselőivel, a tagállamokkal és a széles nyilvánossággal.

Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása

Az érintett tudományterületek a halászatbiológia és a halászat-gazdaságtan. A Bizottság egyeztetett az ICES-szel, amely független nemzetközi tudományos szerv, valamint megszervezte a HTMGB plenáris ülését. Az ICES-szakvélemények az ICES szakvélemények kidolgozására vonatkozó keretrendszerén alapulnak, és azokat ICES és a Bizottság – az ICES

egyik ügyfele – között létrejött egyetértési megállapodásnak megfelelően használják fel. A HTMGB a Bizottságtól kapott megbízásnak megfelelően bocsátja ki szakvéleményét. Valamennyi HTMGB-jelentés hozzáférhetővé válik a HTMGB honlapján azután, hogy a Bizottság hivatalosan elfogadta azokat. Minden ICES-szakvélemény hozzáférhető az ICES weboldalán.

Az e javaslatban tárgyalt számos állomány esetében nem áll rendelkezésre elegendő adat a halászat fenntarthatóságának bizonyítására. Ilyen esetekben a tudományos szakvélemények az elővigyázatosság elvét követik, nevezetesen a legutóbbi fogásmennyiségek csökkentését javasolják mindaddig, amíg az adott állományoknál nem mutatkoznak a populációnövekedés egyértelmű jelei. A szükséges fogási korlátozások mértékét is pontosan megadják. A tudományos szakvélemények iránymutatásként szolgálnak, vagyis támpontokat adnak a teljes kifogható mennyiségek meghatározását illetően. Általános szabályként, illetve az elővigyázatosság elvének fényében a Bizottság indokoltnak tartja, hogy a TAC-csökkentésekre vonatkozó javaslat kövesse a szakvélemények iránymutatásait és a bennük javasolt arányokat.

Az e rendeletben rögzített 24 TAC-érték közül több esetében a tonnában megállapított mennyiség igen alacsony. E csekély TAC-értékek vonatkozásában a szakvélemények elővigyázatossági csökkentést javasoltak. Mivel azonban a meglévő kvóták kis mennyiségűek és tulajdonképpen csak az elkerülhetetlen járulékos fogásokat fedik le, a Bizottság fenntartja a jelenlegi TAC-értékeket annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a halzsákmány visszaszámlálásra vonatkozó kötelezettség. Ez különösen a kék menyhalnak, a gránátoshalnak és a fekete abroncschalnak a fő halászati területeken kívül ejtett járulékos fogásaira vonatkozik.

Azon állományok esetében, amelyeknél a helyzet továbbra is aggasztó, a javasolt TAC-érték – a szakvéleményt követve – most is 0. Ide tartoznak például az atlanti tükörhal állományai, amelyek kimerítettnek tekinthetők. Ami a mélytengeri cápákat illeti, új tudományos szakvélemény várható október elején, így a teljes kifogható mennyiségek „pro memoria” bejegyzésként (p.m.) formában szerepelnek e javaslatban.

A kék menyhal és a nagyszemű vörösdurbincs állománya is aggasztó állapotban van. Esetükben a szakvélemény – a tízujjú nyálkásfejű halakhoz és a villás tőkehalakhoz hasonlóan – elővigyázatossági fogáskorlátozást javasol.

Ezzel szemben a szakvélemény viszonylag optimista az e javaslat szerint célzott halászatra alkalmas főbb gránátoshal- és feketeabroncschal-állományokat illetően. A halászati lehetőségek több egymás utáni csökkentését követően a 2012-es tudományos szakvélemények megerősítik azt a két éve megfigyelt tendenciát, hogy az említett két állomány utóbbi években folytatott halászata a jelek szerint nem befolyásolta károsan állapotukat. Az ICES-nek és a HTMGB-nek az idén sikerült pontosabban értékelnie ezen állományok helyzetét, és az eredmények jó állapotra utalnak. Ez lehetővé teszi a fekete abroncschalra vonatkozó halászati lehetőségek növelését, a nyugati vizek tekintetében pedig fenntartható a nagyobb gránátoshal-állományra vonatkozó eddigi fogásmennyiség. A mélytengeri halászat hozzáférési rendszerének folyamatban lévő felülvizsgálata és csiszolása fontos az olyan intézkedések kidolgozásához, amelyek létfontosságúak a sérülékeny tengeri ökoszisztémákra gyakorolt káros hatásokat enyhíteni hivatott stratégiák ösztönzéséhez és a tengerbe visszaszámlált halmennyiség csökkentéséhez.

Amennyiben a szakvéleményekben javasolt fogásmennyiség jelentős részét nem uniós tagállamok fogják ki, ezt a tényt figyelembe vettük, és a szakvéleményben foglaltakat az uniós halászatra is alkalmaztuk, függően annak alakulásától.

Hatásvizsgálat

A halászati lehetőségek meghatározását az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése írja elő.

A javaslat nem kizárólag rövid távú döntéseket fogalmaz meg, hanem részét képezi egy olyan hosszabb távú megközelítésnek is, amely a halászat mértékének hosszú távon fenntartható szintekre történő fokozatos csökkentésére irányul. A javaslatban választott megközelítés rövid távon kisebb TAC-értékeket eredményez, de a túlhalászott állományok helyreállításával a halászati lehetőségek – az elővigyázatosság elvén alapuló szakvéleményektől függően – stabilizálódni vagy nőni fognak. A megközelítés közép- és hosszú távú következményei előreláthatólag a következők lesznek: a halászati erőfelfejtés csökkenésének köszönhetően enyhül a környezetre gyakorolt kedvezőtlen hatás, csökken a hajók száma és/vagy a hajónkénti átlagos halászati erőfelfejtés, valamint a folyamatos halászati tevékenységet átvészelő fajok tekintetében változatlan marad vagy növekszik a kirakodások mennyisége. A mélytengeri halászatban a halászati erőfelfejtés és a flottaméret tekintetében 2003 óta megvalósított csökkentés azt mutatja, hogy a szakpolitika céljai a gyakorlatban is megvalósulnak. Az állománymutatókban felfedezhető első pozitív jelek megerősítik, hogy a közép- és hosszú távú következményekkel kapcsolatos elvárások még mindig érvényesek.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

Ez a rendeletjavaslat az uniós és az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizeiben élő, kereskedelmi szempontból legjelentősebb mélytengeri fajok tekintetében megállapítja az uniós halászflottákra vonatkozó fogási korlátozásokat annak érdekében, hogy teljesüljön a közös halászati politika célkitűzése, nevezetesen az, hogy a halászat biológiai, gazdasági és társadalmi szempontból is fenntartható legyen. A javaslat alapját az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése képezi. A javaslat az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének d) pontja szerint az Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következő ok miatt: a közös halászati politika közös politika. Az EUMSZ 43. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Tanács feladata, hogy intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.

A 2371/2002/EK rendelet 20. cikkének (3) bekezdése értelmében a tagállamok saját belátásuk szerint szabadon dönthetnek e lehetőségek régiók vagy szereplők közötti elosztásáról. Ennélfogva a tagállamoknak elegendő mozgástér áll rendelkezésükre az odaítélt halászati lehetőségek kiaknázásának céljára általuk kiválasztott társadalmi-gazdasági modellre vonatkozó döntések meghozatalában.

A javaslatnak a tagállamokra nézve nincsenek új pénzügyi vonzatai. Ezt a rendeletet a Tanács fogadja el két évente, végrehajtásának állami és magánszektorbeli eszközei pedig már adottak.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek az uniós költségvetést érintő vonzatai.

5. KIEGÉSZÍTŐ INFORMÁCIÓK

Egyszerűsítés

A halászati kvótákkal való gazdálkodást a javaslat általában véve se nem egyszerűsíti, se nem bonyolítja.

Felülvizsgálatra/módosításra/megszüntetésre vonatkozó rendelkezés

A javaslat tárgya egy kétéves időbeli hatályú, 2013-ra és 2014-re vonatkozó rendelet. A gazdálkodási eszközök és a halászati lehetőségek szintjei a későbbi szabályozás előkészítése céljából legkésőbb 2014-ben felülvizsgálat tárgyát fogják képezni. E rendeletben ezért nincs szükség felülvizsgálati rendelkezésre.

A javaslat részletes magyarázata

Az EUMSZ 43. cikkének (3) bekezdése előírja, hogy a Tanács a Bizottság javaslata alapján intézkedéseket fogad el „a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan”. Ez a javaslat az említett lehetőségek igénybevételeivel funkcionálisan összefüggő halászati lehetőségek és feltételek meghatározására és elosztására korlátozódik.

A fogási korlátozások tekintetében a javaslat összhangban áll a közösségi halászati gazdálkodással kapcsolatos konzultáció javításáról szóló bizottsági közleményben (COM(2006) 246 végleges), illetve – az állományok 2013-as állapotáról szóló tudományos szakvélemények elkészüléséig a Bizottságnak a halászati lehetőségekre vonatkozó javaslatával kapcsolatos álláspontját és szándékait ismertető – a 2013. évi halászati lehetőségekre vonatkozó konzultációról szóló bizottsági közleményben (COM(2012) 278 végleges) a döntések előrehozatalának folyamatára vonatkozóan meghatározott alapelvekkel. Az utóbbi közlemény 6. pontja ismerteti a Bizottságnak a teljes kifogható mennyiségek meghatározására vonatkozó módszerét. A Bizottság e javaslat kidolgozása során – tehát a javaslatban foglalt 24 TAC-érték meghatározása során – is követte ezeket a szabályokat, mégpedig az alábbiak szerint:

- Ha a tudományos szakvélemények széles körű adatgyűjtésen és kvantitatív elemzésen, valamint a legnagyobb fenntartható hozamra vonatkozó ICES-keretrendszer szerinti előrejelzéseken alapulnak, a teljes kifogható mennyiségeket a tudományos szakvélemények szerint kell megállapítani. Az így kialakított szakvéleményeket közvetlenül fel kell használni a kvóták és a halászati erőfelfejtés szintjeinek rögzítéséhez, bár ha az a szakvéleményekkel nem ellentétes, az említett keretrendszer 2015-ig való fokozatos végrehajtása is elfogadható. E javaslatban ez az iránymutatás a gránátoshalra vonatkozó két TAC-bejegyzésre vonatkozik.
- Ha az indikatív tudományos szakvélemények a rendelkezésre álló információk kvalitatív elemzésén alapulnak (még ha nem is teljesek vagy szakértői véleményt tartalmaznak), indokolt őket felhasználni a TAC-ra vonatkozó döntések meghozatalakor: a Bizottság az iránymutatások alapján 8 TAC-érték esetében javasol csökkentést e javaslatban. A fekete abronchshalra vonatkozó 2 TAC-bejegyzés esetében az iránymutatás követése a TAC növelését feltételezi.
- Amennyiben egyáltalán nem áll rendelkezésre tudományos szakvélemény, az elővigyázatosság elvét kell követni: ez 11 TAC-bejegyzést érint e javaslatban,

beleértve azt a hatot is, amelyek értéke az elővigyázatossági elvből eredően 0.

A javaslat ezenkívül összhangban áll az EU halászatában a fenntarthatóság elvének a legnagyobb fenntartható hozamon keresztül történő végrehajtásáról szóló bizottsági közleménnyel (COM(2006) 360 végleges).

Javaslat

A TANÁCS RENDELETE

az uniós halászhajók egyes mélytengeri halállományokra vonatkozó halászati lehetőségeinek a 2013. és 2014. évre történő meghatározásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 43. cikke (3) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A Szerződés 43. cikke (3) bekezdésének megfelelően a Tanács a Bizottság javaslata alapján intézkedéseket fogad el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan.
- (2) A halászati erőforrások közös halászati politika alapján történő védelméről és fenntartható kiaknázásáról szóló, 2002. december 20-i 2371/2002/EK tanácsi rendelet³ előírja, hogy a vizekhez és erőforrásokhoz való hozzájutást és a halászati tevékenységek fenntartható végzését szabályozó intézkedéseket a rendelkezésre álló tudományos, műszaki és gazdasági szakvélemények és különösen a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) által összeállított jelentések figyelembevételével kell meghozni.
- (3) A Tanács feladata, hogy halászati tevékenységenként vagy tevékenységcsoportonként intézkedéseket fogadjon el a halászati lehetőségek meghatározására és elosztására vonatkozóan, beleértve – adott esetben – bizonyos, azokkal funkcionálisan összefüggő feltételeket is. A halászati lehetőségeket úgy kell elosztani a tagállamok között, hogy az valamennyi tagállamnak viszonylagos stabilitást biztosítson minden állomány halászata, illetve minden halászati tevékenység végzése tekintetében, továbbá kellően figyelembe vegye a közös halászati politikának a 2371/2002/EK rendeletben meghatározott célkitűzéseit.
- (4) A teljes kifogható mennyiségeket a rendelkezésre álló tudományos szakvélemények alapján, a biológiai és a társadalmi-gazdasági vonatkozások figyelembevételével kell megállapítani, biztosítva eközben a halászati ágazatok közötti méltányos bánásmódot, továbbá figyelemmel az érdekelt felekkel folytatott konzultációk során megfogalmazott véleményekre, különös tekintettel az érintett regionális tanácsadó testületek véleményére.

³ HL L 358., 2002.12.31., 59. o.

- (5) A halászati lehetőségeknek összhangban kell lenniük a nemzetközi megállapodásokkal és a nemzetközileg elfogadott elvekkel – ilyenek például a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok, valamint a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó 1995. évi ENSZ-megállapodás⁴ és a nyílt tengeren folytatott mélytengeri halászat kezelésére vonatkozó 2008. évi nemzetközi ENSZ FAO-iránymutatásokban részletesen meghatározott gazdálkodási elvek –, amelyek szerint a szabályozó hatóságoknak különösen óvatosan kell eljárniuk olyan esetekben, amikor a rendelkezésre álló információ bizonytalan, nem megbízható vagy pontatlan. A megfelelő tudományos információk hiányára mindenestre nem lehet hivatkozni a védelmi és gazdálkodási intézkedések elhalasztásának vagy elmulasztásának okaként.
- (6) A Nemzetközi Tengerkutató Tanács (ICES) és a HTMGB által kibocsátott legutóbbi szakvélemények kiemelik, hogy a mélytengeri állományok többségének halászata nem fenntartható, valamint hogy a szóban forgó állományok fenntarthatóságának biztosítása érdekében a rájuk vonatkozó halászati lehetőségeket mindaddig csökkenteni kell, amíg az állományok méretének alakulása nem mutat pozitív tendenciát. Az ICES ezenkívül azt is javasolta, hogy az atlanti tükörhal célzott halászatát valamennyi területen be kell tiltani, továbbá a kék menyhal és a nagyszemű vörösdurbincs bizonyos állományainak halászata sem engedélyezhető.
- (7) A mélytengeri állományok halászatára vonatkozó különleges hozzáférési követelmények és kapcsolódó feltételek megállapításáról szóló, 2002. december 16-i 2347/2002/EK tanácsi rendelet⁵ I. mellékletében meghatározott mélytengeri fajokra vonatkozó halászati lehetőségek két évig érvényesek, kivéve a kék menyhal és az aranylazac egyes állományait. Jelenleg a 2011. és 2012. évi halászati lehetőségeket az 1225/2010/EU tanácsi rendelet rögzíti.
- (8) A teljes kifogható mennyiség és kvóták éves kezelésére vonatkozó kiegészítő feltételek bevezetéséről szóló, 1996. május 6-i 847/96/EK tanácsi rendelet⁶ és különösen annak 1. cikke (1) bekezdésével és 2. cikkével összhangban a teljes kifogható mennyiségek rögzítésekor a Tanácsnak határoznia kell arról, hogy mely állományok tartoznak az elővigyázatossági és melyek az analitikai célokra kifogható mennyiség hatálya alá. Elővigyázatossági teljes kifogható mennyiség vonatkozik azokra az állományokra, amelyek esetében nem áll rendelkezésre a halászati lehetőségek tudományosan megalapozott értékelése arra az évre vonatkozóan, amelyre a teljes kifogható mennyiségeket meghatározzák; más esetekben az analitikai teljes kifogható mennyiséget kell alkalmazni. Figyelemmel az ICES és a HTMGB szakvéleményére és különösen arra, hogy az esetek többségében nem került sor a vonatkozó halászati lehetőségek teljes körű tudományos értékelésére, az e rendelet hatálya alá tartozó állományok többségét indokolt az elővigyázatossági TAC hatálya alá vonni.
- (9) Az uniós halászok megélhetésének biztosítása érdekében fontos, hogy a halászat 2013. január 1-jén megkezdődhessen,

⁴ Megállapodás az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelméről és kezeléséről szóló rendelkezések végrehajtásáról (HL L 189., 1998.7.3., 16. o.).

⁵ HL L 351., 2002.12.28., 6. o.

⁶ HL L 115., 1996.5.9., 3. o.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk
Tárgy

Ez a rendelet a 2013. és 2014. évre meghatározza az uniós vizeken, illetve egyes, fogási korlátozások hatálya alá tartozó nem uniós vizeken tartózkodó uniós hajókra bizonyos mélytengeri halfajok állományai tekintetében alkalmazandó éves halászati lehetőségeket.

2. cikk
Fogalommeghatározások

- (1) E rendelet alkalmazásában:
- a) „uniós hajó”: valamely tagállam lobogója alatt közlekedő és az Unióban lajstromozott halászhajó;
 - b) „uniós vizek”: a tagállamok felségterületéhez vagy joghatósága alá tartozó vizek, kivéve a Szerződés II. mellékletében említett területekkel szomszédos vizeket;
 - c) „teljes kifogható mennyiség” (TAC): az egyes halállományokból évente kifogható és kirakodható mennyiség;
 - d) „kvóta”: a teljes kifogható mennyiségnek az Unió, valamely tagállam vagy valamely harmadik ország részére kiosztott hányada;
 - e) „nemzetközi vizek”: az egyes államok felségterületén vagy joghatóságán kívüli vizek.
- (2) E rendelet alkalmazásában a következő övezetmeghatározásokat kell alkalmazni:
- a) „ICES-övezetek” (ICES, Nemzetközi Tengerkutató Tanács): a 218/2009/EK rendelet⁷ III. mellékletének meghatározása szerinti övezetek;
 - b) „CECAF-övezetek” (CECAF, Kelet-közép-atlanti Halászati Bizottság): a 216/2009/EK rendelet⁸ II. mellékletének meghatározása szerinti övezetek.

3. cikk
A teljes kifogható mennyiségek és elosztásuk

Az uniós hajók által az uniós vizeken vagy egyes, Unión kívüli vizeken halászott mélytengeri fajokra vonatkozó teljes kifogható mennyiségeket, azok tagállamok közötti elosztását és –

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 218/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északi részén halászatot folytató tagállamok névleges fogási statisztikájának benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 70. o.)

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 216/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az Atlanti-óceán északi részén kívüli egyes területeken halászatot folytató tagállamok által a névleges fogási statisztikák benyújtásáról (HL L 87., 2009.3.31., 1. o.).

adott esetben – a teljes kifogható mennyiségekkel funkcionálisan összefüggő feltételeket e rendelet melléklete állapítja meg.

4. cikk

Az elosztásra vonatkozó különös rendelkezések

- (1) A halászati lehetőségeknek az e rendeletben előírt, tagállamok közötti elosztása nem érinti a következőket:
- a) a 2371/2002/EK rendelet 20. cikkének (5) bekezdése alapján végrehajtott cserék;
 - b) az 1224/2009/EK tanácsi rendelet⁹ 37. cikke, illetve az 1006/2008/EK tanácsi rendelet¹⁰ 10. cikkének (4) bekezdése szerinti levonások és újraelosztások;
 - c) a 847/96/EK rendelet 3. cikke szerint engedélyezett további kirakodások;
 - d) a 847/96/EK rendelet 4. cikkének megfelelően visszatartott mennyiségek;
 - e) az 1224/2009/EK rendelet 37., 105., 106. és 107. cikke alapján végrehajtott levonások.
- (2) Az e rendelet mellékletében foglalt eltérő rendelkezés hiányában a 847/96/EK rendelet 3. cikke az elővigyázatossági TAC hatálya alá tartozó állományokra, a hivatkozott rendelet 3. cikkének (2) és (3) bekezdése és 4. cikke pedig az analitikai TAC hatálya alá tartozó állományokra alkalmazandó.

6. cikk

A fogások és járulékos fogások kirakodásának feltételei

A teljes kifogható mennyiség hatálya alá tartozó állományokból származó halakat csak akkor lehet a fedélzeten tárolni, illetve kirakodni, ha a fogásokat kvótával rendelkező tagállam lobogója alatt közlekedő hajói ejtették, és az érintett kvóta még nincs kimerítve.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2013. január 1-jétől kell alkalmazni.

⁹ HL L 343., 2009.12.22., 1. o.
¹⁰ HL L 286., 2008.10.29., 33. o.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

*a Tanács részéről
az elnök*

MELLÉKLET

Eltérő rendelkezés hiányában a halászati övezetekre vonatkozó utalást ICES-övezetekre való utalásként kell értelmezni.

1. RÉSZ

A fajok és fajcsoportok meghatározása

1. Az e melléklet 2. részében foglalt jegyzékben a halállományokra a fajok latin nevének betűrendjében történik utalás. A mélytengeri cápák azonban a lista elején szerepelnek. A következő táblázat e rendelet alkalmazásában a fajok latin neve és közönséges neve közötti megfeleléseket tartalmazza:

Közönséges név	Tudományos név
Fekete abroncshal	<i>Aphanopus carbo</i>
Tízujjú nyálkásfejűhalak	<i>Beryx</i> spp.
Gránátoshal	<i>Coryphaenoides rupestris</i>
Atlanti tükörhal	<i>Hoplostethus atlanticus</i>
Kék menyhal	<i>Molva dypterygia</i>
Nagyszemű vörösdurbincs	<i>Pagellus bogaraveo</i>
Ezüstös tengericompó	<i>Phycis blennoides</i>

2. E rendelet alkalmazásában a „mélytengeri cápák” az alábbi felsorolásban található fajokat jelölik:

Közönséges név	Tudományos név
Mélyvízi macskacápák	<i>Apristurus</i> spp.
Galléros cápa	<i>Chlamydoselachus anguineus</i>
Nyelőcápa	<i>Centrophorus granulosus</i>
Érdes tüskécápa	<i>Centrophorus squamosus</i>
Portugál cápa	<i>Centroscymnus coelolepis</i>
Hosszúorrú tüskécápa	<i>Centroscymnus crepidater</i>
Szürke tüskécápa	<i>Centroscyllium fabricii</i>
Madárcsőrű macskacápa	<i>Deania calcea</i>
Búvárcápa	<i>Dalatias licha</i>
Nagy lámpáscápa	<i>Etmopterus princeps</i>
Bársonyoshasú lámpáscápa	<i>Etmopterus spinax</i>
Foltos cápa	<i>Galeus melastomus</i>
Egércápa	<i>Galeus murinus</i>
Szürke cápa	<i>Hexanchus griseus</i>
Vitorlás disznócápa	<i>Oxynotus paradoxus</i>
Spanyol tüskécápa	<i>Scymnodon ringens</i>
Grönlandi cápa	<i>Somniosus microcephalus</i>

2. RÉSZ

A teljes kifogható mennyiségek hatálya alá tartozó területeken az uniós hajókra alkalmazandó éves halászati lehetőségek fajok és területek szerinti bontásban (élőtömegtonnában kifejezve)

Faj:	Mélytengeri cápák	Övezet:	Az V, VI, VII, VIII és IX övezet uniós és nemzetközi vizei (DWS/56789-)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Németország	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
Észtország	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
Írország	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
Spanyolország	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
Franciaország	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
Litvánia	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
Lengyelország	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
Portugália	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
Egyesült Királyság	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
Unió	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
TAC	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	

Faj:	Mélytengeri cápák	Övezet:	A X övezet uniós és nemzetközi vizei (DWS/10-)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Portugália	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
Unió	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
TAC	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	

Faj:	Mélytengeri cápák, <i>Deania hystricosa</i> és <i>Deania profundorum</i>	Övezet:	A XII övezet nemzetközi vizei (DWS/12INT-)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Írország	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
Spanyolország	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
Franciaország	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
Egyesült Királyság	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
Unió	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	
TAC	<i>p.m.</i>	<i>p.m.</i>	

Faj:	Fekete abroncshal <i>Aphanopus carbo</i>	Övezet:	Az I, II, III és IV övezet uniós és nemzetközi vizei (BSF/1234-)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Németország	3	3	
Franciaország	3	3	
Egyesült Királyság	3	3	
Unió	9	9	
TAC	9	9	

Faj:	Fekete abroncshal <i>Aphanopus carbo</i>	Övezet:	Az V, VI, VII and XII övezet uniós és nemzetközi vizei (BSF/56712-)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Németország	30	36	
Észtország	15	18	
Írország	75	90	
Spanyolország	149	178	
Franciaország	2 090	2 510	
Lettország	97	117	
Litvánia	1	1	
Lengyelország	1	1	
Egyesült Királyság	149	178	
Egyéb ⁽¹⁾	8	9	
Unió	2 615	3 138	
TAC	2 615	3 138	

(1) Kizárólag a járulékos halfogásokra. E kvóta keretében nem engedélyezett a halfaj célzott halászata.

Faj:	Fekete abroncshal <i>Aphanopus carbo</i>	Övezet:	A VIII, IX és X övezet uniós és nemzetközi vizei (BSF/8910-)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Spanyolország	11	12	
Franciaország	27	29	
Portugália	3 477	3 650	
Unió	3 515	3 691	
TAC	3 515	3 691	

Faj:	Fekete abroncshal <i>Aphanopus carbo</i>	Övezet:	A CECAF 34.1.2. övezet uniós és nemzetközi vizei (BSF/C3412-)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Portugália	3 094	2 475	
Unió	3 094	2 475	
TAC	3 094	2 475	

Faj:	Tízujjú nyálkásfejűhalak <i>Beryx spp.</i>	Övezet:	A III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII és XIV övezet uniós és nemzetközi vizei (ALF/3X14-)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Írország	9	9	
Spanyolország	69	63	
Franciaország	19	17	
Portugália	199	182	
Egyesült Királyság	9	9	
Unió	305	280	
TAC	305	280	

Faj:	Gránátoshal <i>Coryphaenoides rupestris</i>	Övezet:	Az I, II és IV övezet uniós és nemzetközi vizei (RNG/124-)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Dánia	1	1	
Németország	1	1	
Franciaország	10	10	
Egyesült Királyság	1	1	
Unió	13	13	
TAC	13	13	

Faj:	Gránátoshal <i>Coryphaenoides rupestris</i>	Övezet:	A III övezet uniós és nemzetközi vizei (RNG/03-) ⁽¹⁾
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Dánia	643	515	
Németország	4	3	
Svédország	33	26	
Unió	680	544	
TAC	680	544	
(1) Az EU és Norvégia közötti konzultáció lezárultáig az ICES IIIa övezetben nem folytatható a gránátoshalra célzott halászat.			

Faj:	Gránátoshal <i>Coryphaenoides rupestris</i>	Övezet:	Az Vb, VI, VII övezet uniós és nemzetközi vizei (RNG/5B67-)
Év	2013 ⁽¹⁾	2014 ⁽¹⁾	Analitikai TAC
Németország	5	5	A 847/96/EK rendelet 3. cikke nem alkalmazandó.
Észtország	43	38	A 847/96/EK rendelet 4. cikke nem alkalmazandó.
Írország	190	165	
Spanyolország	48	41	
Franciaország	2 409	2 096	
Litvánia	55	48	
Lengyelország	28	25	
Egyesült Királyság	141	123	
Egyéb ⁽²⁾	5	5	
Unió	4 500	4 500	
TAC	4 500	4 500	
(1) Minden egyes kvóta legfeljebb 8 %-a halászható a VIII, IX, X, XII és XIV övezet uniós és nemzetközi vizein (RNG/*8X14-).			
(2) Kizárólag a járulékos halfogásokra. E kvóta keretében nem engedélyezett a halfaj célzott halászata.			

Faj:	Gránátoshal <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Övezet: A VIII, IX, X, XII, XIV övezet uniós és nemzetközi vizei (RNG/8X14-)
Év	2013 ⁽¹⁾	2014 ⁽¹⁾	Elővigyázatossági TAC
Németország	22	19	
Írország	5	4	
Spanyolország	2 405	2 047	
Franciaország	111	94	
Lettország	39	33	
Litvánia	5	4	
Lengyelország	753	641	
Egyesült Királyság	10	8	
Unió	3 350	2 850	
TAC	3 350	2 850	

(1) Minden egyes kvóta legfeljebb 8 %-a halászható az Vb, VI és VII övezet uniós és nemzetközi vizein (RNG/*5B67-).

Faj:	Atlanti tükörhal <i>Hoplostethus atlanticus</i>		Övezet: A VI övezet uniós és nemzetközi vizei (ORY/06-)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Írország	0	0	
Spanyolország	0	0	
Franciaország	0	0	
Egyesült Királyság	0	0	
Unió	0	0	
TAC	0	0	

Faj:	Atlanti tükörhal <i>Hoplostethus atlanticus</i>	Övezet:	A VII övezet uniós és nemzetközi vizei (ORY/07-)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Írország	0	0	
Spanyolország	0	0	
Franciaország	0	0	
Egyesült Királyság	0	0	
Egyéb	0	0	
Unió	0	0	
TAC	0	0	

Faj:	Atlanti tükörhal <i>Hoplostethus atlanticus</i>	Övezet:	Az I, II, III, IV, V, VIII, IX, X, XII és XIV övezet uniós és nemzetközi vizei (ORY/1CX14)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Írország	0	0	
Spanyolország	0	0	
Franciaország	0	0	
Portugália	0	0	
Egyesült Királyság	0	0	
Unió	0	0	
TAC	0	0	

Faj:	Kék menyihal <i>Molva dypterygia</i>	Övezet:	A II és IV övezet uniós és nemzetközi vizei (BLI/24-)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Dánia	3	3	
Németország	3	3	
Írország	3	3	
Franciaország	21	14	
Egyesült Királyság	12	10	
Egyéb ⁽¹⁾	3	3	
Unió	45	36	
TAC	45	36	
(1)	Kizárólag a járulékos halfogásokra. E kvóta keretében nem engedélyezett a halfaj célzott halászata.		

Faj:	Kék menyihal <i>Molva dypterygia</i>		Övezet:	A III övezet uniós és nemzetközi vizei (BLI/03-)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC	
Dánia	3	2		
Németország	1	1		
Svédország	3	2		
Unió	6	5		
TAC	6	5		

Faj:	Nagyszemű vörösdurbincs <i>Pagellus bogaraveo</i>		Övezet: A VI, VII és VIII övezet uniós és nemzetközi vizei (SBR/678-)
Év	2013 ⁽¹⁾	2014 ⁽¹⁾	Elővigyázatossági TAC
Írország	5	4	
Spanyolország	138	110	
Franciaország	7	6	
Egyesült Királyság	17	14	
Egyéb ⁽²⁾	5	4	
Unió	172	138	
TAC	172	138	
(1) A legkisebb kirakodási méret 35 cm (teljes hossz). A kirakodott halak 15 %-ánál azonban a legkisebb kirakodási méret lehet 30 cm (teljes hossz).			
(2) Kizárólag a járulékos halfogásokra. E kvóta keretében nem engedélyezett a halfaj célzott halászata.			

Faj:	Nagyszemű vörösdurbincs <i>Pagellus bogaraveo</i>		Övezet: A IX övezet uniós és nemzetközi vizei (SBR/09-)
Év	2013 ⁽¹⁾⁽²⁾	2014 ⁽¹⁾⁽²⁾	Elővigyázatossági TAC
Spanyolország	491	393	
Portugália	133	107	
Unió	624	500	
TAC	624	500	
(1) A legkisebb kirakodási méret 35 cm (teljes hossz). A kirakodott halak 15 %-ánál azonban a legkisebb kirakodási méret lehet 30 cm (teljes hossz).			
(2) Minden egyes kvóta legfeljebb 8 %-a halászható a VI, VII és VIII övezet uniós és nemzetközi vizein. (SBR/*678-).			

Faj:	Nagyszemű vörösdurbincs <i>Pagellus bogaraveo</i>	Övezet:	A X övezet uniós és nemzetközi vizei (SBR/10-)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Spanyolország	8	6	
Portugália	893	715	
Egyesült Királyság	8	6	
Unió	909	727	
TAC	909	727	

Faj:	Ezüstös tengericompó <i>Phycis blennoides</i>	Övezet:	Az I, II, III és IV övezet uniós és nemzetközi vizei (GFB/1234-)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Németország	7	6	
Franciaország	7	6	
Egyesült Királyság	11	8	
Unió	25	20	
TAC	25	20	

Faj:	Ezüstös tengericompó <i>Phycis blennoides</i>	Övezet:	Az V, VI és VII övezet uniós és nemzetközi vizei (GFB/567-)
Év	2013 ⁽¹⁾	2014 ⁽¹⁾	Elővigyázatossági TAC
Németország	8	6	
Írország	208	166	
Spanyolország	470	376	
Franciaország	285	228	
Egyesült Királyság	651	522	
Unió	1 622	1 298	
TAC	1 622	1 298	
(1) Minden egyes kvóta legfeljebb 8 %-a halászható a VIII és IX övezet uniós és nemzetközi vizein (GFB/*89-).			

Faj:	Ezüstös tengericompó <i>Phycis blennoides</i>	Övezet:	A VIII és IX övezet uniós és nemzetközi vizei (GFB/89-)
Év	2013 ⁽¹⁾	2014 ⁽¹⁾	Elővigyázatossági TAC
Spanyolország	194	155	
Franciaország	12	10	
Portugália	8	6	
Unió	214	171	
TAC	214	171	
(1) Minden egyes kvóta legfeljebb 8 %-a halászható az V, VI és VII övezet uniós és nemzetközi vizein (GFB/*567-).			

Faj:	Ezüstös tengericompó <i>Phycis blennoides</i>	Övezet:	A X és XII övezet uniós és nemzetközi vizei (GFB/1012-)
Év	2013	2014	Elővigyázatossági TAC
Franciaország	7	6	
Portugália	29	23	
Egyesült Királyság	7	6	
Unió	43	35	
TAC	43	35	